

Literatura galega

ORIXE : A **cantiga de amigo** é un xenero poetico de orixe autoctona con características temáticas e formais que proceden da tradición popular galega. Na cantiga de amigo únense os elementos propios da lírica popular (protagonismo da muller, importancia natureza, estrofas de dous versos con refrán paralelismo) coas achegas a lírica culta provenzal. Responde ao modelo da canción de amor feminina (cantigas de amigo, kharchas mozarabes e villancio). **DEFINICION** : é unha composición poética posta na boca dunha muller namorada que fala consigo mesmo ou con amigas, irmas, nai ou elementos da natureza para comunicarlle os seus sentimentos amorosos. O motivo máis frecuente é a ausencia do seu amado ou algunha contrariedade na súa relación con el.

Marcadores xenéricos : **Voz poética**, fala unha muller a pesar de escribilas un homes. A palabra **amigo**, suela aparecer nos primeiros versos. **Localización topográfica** breve e precisa alude a partida do namorado ou o lugar de encontro da parella. Presenza de **simbolos naturais**, árbores, auga, cervo... para expresar sentimento amoroso. **Pequenas escenas da vida cotiá**. **Uso de elementos repetitivos** (paralelismo, leixapren e refrán). **VARIEDADES DA CANTIGA DE AMIGO** : atendendo a criterios temáticos e a súa localización estableceanse subxeneros: **Mariñas ou barcarolas**, escenario o mar e barcos que o atravesan. **Bailadas ou bailias**, referencia a danza. **Cantigas de romaría ou santuario**, referencia a unha ermida, de orixe autoctona. **Pastorela**, nun espazo concreto a pastora e o cabaleiro que solicita de amores. **Alba**, separación dos amantes ao amencer.